

El projecte “Ernst Bloch: Espai per a la Utopia” de Francesc Abad en el Museu de Granollers

Introducció al debat “Parèntesi” per Francesc Abad

A no és igual a A sinó que A es igual a encara no-A

Igual que , dos x dos no és igual a quatre : $2 \times 2 = 5$

De manera que pre-figurar , l'impuls d'allò que encara no és, vol dir pensar d'allò nou “novum”. És un impuls d' Esperança en la vida quotidiana i un alè d'aire a la imaginació i a la intuïció per el treball artístic, és com una pulsio –intenció .

Que fa que aquest principi d'Esperança d'Ernst Bloch sigui al mateix temps un principi de responsabilitat (Hans Jonas).

Igual que crec , cada vegada més, que l'objecte de l'art ja no és l'obra d'art sinó que és el procés el que dona consistència a l'art, vull dir que les “institucions culturals avui no s'enfronten amb objectes , sinó amb la necessitat d'articular espais comuns on es produeixen noves practiques generadores de sentit”. Aquests espais informals “que poden ser també espais sense afany de lucre” fan que es socialitzi l'art a traves d' una “estructura social simbòlica” i que dona veu a un pensament d' emergència a partir de propietats culturals noves que no pre-existien.

La idea de fer de la responsabilitat artística un fonament d'una nova concepció ètica en les imaginaris socials contemporanis davant de la vulnerabilitat que esta lligada al present. Cal la confiança política en el “allò que encara no és” que es fonamenta en una força utòpica , concreta (en contraposició al temps homogeni i buit del progres en si mateix) davant la estandardització que afecta a tots els àmbits de la vida.

1 espais de discents, capaç de generar pensament crític, a un discurs hegemònic.

2 imaginació, intuïció com a pensament generador d'allò que encara no és.

3 l'acte d'esperar , no te res a veure amb la inactivitat , pensar és gratis.

4 pensar i revisar el concepte de “la utopia” és un acte subversiu.